

Sygn. akt IX Ca 289/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Charukiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Mirosław Wieczorkiewicz SR del. Krzysztof Połomski
Protokolant:	prac. sąd. Magdalena Kufel

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt I C 1067/13

oddala apelację.

Sygn. akt IX Ca 289/14

UZASADNIENIE

Powódka A. P. (1) wniosła pozew przeciwko pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Giżycku w dniu 15 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. I Nc 436/13 w części, tj. ponad kwotę 3.500 zł.

W uzasadnieniu wskazała, iż pozwana wystąpiła przeciwko niej o zapłatę kwoty zaległości w opłatach za używanie lokalu mieszkalnego. W powyższej sprawie Spółdzielnia jednak nie przedstawiła żadnych dowodów wykazujących wysokość zadłużenia powódki. Przedłożony wyciąg z konta jest tylko dokumentem prywatnym, nie rozstrzyga, czy oświadczenie w nim zawarte odpowiada stanowi faktycznemu. Zarzuciła, że wezwania do zapłaty podpisał tylko jeden członek zarządu S. M. (...) w R., nie można więc uznać, zdaniem powódki, że wywołały skutki prawne. Wskazała również, że wydany w sprawie I Nc 436/13 nakaz zapłaty był wadliwy, albowiem nie zawierał ani pieczętki S. M. (...) w R., ani podpisu jej prezesa.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w R. wniosła o odrzucenie pozwu.

W uzasadnieniu wskazała, iż nie zachodzi żadna przesłanka uzasadniająca pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. W szczególności powódka nie uregulowała zadłużenia w jakiegokolwiek części. Ponadto powódka była informowana o stanie zadłużenia i nigdy nie kwestionowała kwot wynikających z wyciągu z konta.

Wyrokiem z dnia 13 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Giżycku oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 15 kwietnia 2013 r. Sąd ten wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym o sygn. I Nc 436/13, w którym w całości uwzględnił roszczenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R. przeciwko A. P. (1), A. P. (2) oraz H. D. i zasądził od nich solidarnie na rzecz Spółdzielni kwotę 10 204,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 stycznia 2013 r. i kosztami procesu. Syn powódki A. P. (2) mieszka razem z nią, konkubina - H. D. i jej dziećmi w mieszkaniu nr (...), położonym w R. przy ul. (...), będącym w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R..

Sprzeciw od nakazu zapłaty z 15 kwietnia 2013r. wnieśli A. P. (2) i H. D.. Powódka powyższego nakazu nie zaskarżyła i w związku z tym uprawomocnił się w stosunku do niej w dniu 3 maja 2013 r.

Po rozpoznaniu sprzeciwów A. P. (2) i H. D., wyrokiem z dnia 10 czerwca 2013 r. w sprawie I C 319/13, Sąd Rejonowy zasądził od A. P. (2) i H. D. solidarnie na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R. kwotę 10 204,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 1 stycznia 2013 r. i kosztami procesu.

Orzeczenie powyższe zostało zaskarżone przez pozwanych, a wyrokiem z 27 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił ich apelacje.

W ocenie Sądu Rejonowego żądanie powódki było niezasadne. Powódka nie udowodniła przesłanek uzasadniających pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. W szczególności powódka nie udowodniła, iż po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Z uzasadnienia pozwu i wysłuchania informacyjnego powódki wynika, iż jej celem było obalenie nakazu zapłaty wydanego w sprawie I Nc 436/13. W tym świetle pozew w niniejszej sprawie miał być faktycznie sprzeciwem od przedmiotowego nakazu zapłaty. Sąd Rejonowy podkreślił, że w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego sądowi nie wolno badać podstaw do wydania orzeczenia sądu powszechnego w innej sprawie, a do tego w istocie dążyła powódka. Sąd pierwszej instancji także zauważył, że nakaz zapłaty jest orzeczeniem sądowym, pod którym podpisuje się tylko sędzia, który orzeczenie wydał. Natomiast doręczany stronie odpis nakazu zapłaty zawiera pieczęć sądu i podpis pracownika sądu, uwierzytelniający dany odpis za zgodność z oryginałem spoczywającym w aktach sprawy.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła powódka. W apelacji zarzuciła:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. i art. 316 k.p.c. przez błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania, niewłaściwą ocenę wiarygodności i mocy zebranych w sprawie dowodów, nieobjęcie swymi rozważaniami całokształtu zebranego materiału dowodowego i stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy;
2. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. przez błędną redakcję uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz nieodniesienie się w uzasadnieniu do wszystkich dowodów i niezbędnych tej sprawy;
3. naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 691 k.c.;
4. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 253 k.p.c.

W oparciu o powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje, nieobciążanie jej kosztami procesu na rzecz pozwanej, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, powódka nie zakwestionowała skutecznie ani oceny dowodów dokonanej przez Sąd Rejonowy i jego ustaleń faktycznych, ani oceny prawnej, a jej zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego są chybione. Sąd drugiej

instancji dokonując we własnym zakresie oceny materiału dowodowego nie znalazł przyczyn i podstaw uzasadniających poczynienie ustaleń odmiennych, niż poczynione przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy w pełni podziela rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie.

W drodze powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia, dłużnik może powoływać się na podstawy określone w art. 840 § 1 pkt 1-3 k.p.c. W orzecznictwie podkreśla się, iż powództwo z art. 840 k.p.c. jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych, tj. podstawach wymienionych w pkt 1-3 omawianego przepisu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1972 r., II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 1973 r., II PZ 34/73, LEX nr 7295; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1971 r., I CZ 110/70, LEX nr 6896).

Przykładowo można wskazać, iż jedną z okoliczności prowadzącą do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jest spełnienie po powstaniu tytułu wykonawczego przez dłużnika obowiązku określonego w tytule wykonawczym. W praktyce powódka mogłaby domagać się pozbawienia wykonalności nakazu zapłaty wydanego w sprawie I Nc 436/13, gdyby wynikający z tego nakazu dług został spłacony. Taka sytuacja nie miała jednak miejsca w niniejszej sprawie.

Powódka sformułowała wprawdzie żądanie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jednak treść uzasadnienia pozwu i podnoszone w toku procesu przez powódkę okoliczności wskazują, iż w rzeczywistości domaga się ona zmiany rozstrzygnięcia w sprawie I Nc 436/13. Nakaz zapłaty wydany w tamtej sprawie jest prawomocny, w związku z czym nie podlega zmianie. W szczególności zmiana taka nie może nastąpić w toku postępowania o pozbawienie wykonalności tego tytułu. Zakwestionowanie w niniejszej sprawie przez powódkę wiarygodności dokumentów stanowiących podstawę wydania nakazu zapłaty w sprawie I Nc 436/13 jest spóźnione i nie może w żadnym stopniu spowodować pozbawienia wykonalności przedmiotowego nakazu zapłaty. Bezsprzeczne jest, że powódka powyższy nakaz zapłaty otrzymała wraz z pouczeniem, mimo to sprzeciwu nie wniosła, godząc się tym samym z jego treścią, uznając dowody, na podstawie których został wydany za wiarygodne. Obecnie jej zarzuty nie mają żadnego znaczenia.

Sąd w niniejszym postępowaniu nie jest zatem uprawniony do uchylenia obowiązku zapłaty w stosunku do powódki. Powództwo opozycyjne przewidziane bowiem w art. 840 k.p.c. nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o przepis art. 840 k.p.c.

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w wyroku.